

GABINET MARSZAŁKA SENATU

Wpłynęło dn. 03.04.2014 r.

nr 1287 podpis M. Poteć

Polska

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich

Wpłynęło dn. 4.04.14 z zał.
nr 2013 podpis

Warszawa, 2 kwietnia 2014 r.

DE-II-0702-1/1/14
DE/534/13

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

W odpowiedzi na oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę na 50. posiedzeniu Senatu w dniu 6 marca 2014 r. w sprawie informacji o krajowym systemie wsparcia CHP, przekazane przy piśmie znak BPS/043-50-2170/14 z dnia 11 marca 2014 r., uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień do kwestii podniesionych w pytaniach.

1. W jakim celu wprowadza się obowiązek umorzenia tak zwanych czerwonych i żółtych certyfikatów CHP ? Czy głównym celem ustawy jest stymulowanie poprzez ten mechanizm powstawania nowych inwestycji w zakresie rozwoju instalacji CHP, czy też poprawa rentowności istniejących instalacji CHP ?

Przywrócony system wsparcia dla wysokosprawnej kogeneracji (dalej system CHP) w postaci praw majątkowych, przyznawanych na podstawie certyfikatów pochodzenia wydawanych przez Prezesa URE producentom energii elektrycznej w wysokosprawnej kogeneracji, będzie obowiązywał do końca 2018 r. Prawa majątkowe mogą być sprzedawane na Towarowej Giełdzie Energii, bądź za pomocą kontraktów bilateralnych. Zapisy ustawy o zmianie ustawy - *Prawo energetyczne* uchwalonej przez Sejm RP wraz z poprawkami Senatu RP zobowiązują podmioty wskazane w ww. ustawie do umorzenia świadectw pochodzenia lub uiszczenia opłaty zastępczej według zakresów obowiązków ujętych w tej ustawie. Wznowienie systemu na lata 2014-2018 dotyczy jedynie dwóch rodzajów praw majątkowych wynikających z tzw. czerwonych i żółtych certyfikatów.

Polska jest zobowiązana wspierać wysokosprawną kogenerację z uwagi na zapisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315/1 z 14.11.2012). Brak systemu wsparcia w roku 2013 spowodował, iż część elektrociepłowni gazowych została odstawiona za rzecz ciepłowni węglowych, które nie produkowały energii elektrycznej jednocześnie z ciepłem. Taki stan rzeczy zmniejszył nadwyżkę mocy w krajowym systemie elektroenergetycznym. Wyłączenia te w 2013 r. nie spowodowały zagrożeń dla stabilności systemu, lecz z uwagi na fakt, iż w horyzoncie 2016-2017 roku w okresach szczytowych może wystąpić deficyt mocy, nie jest dopuszczalna sytuacja odstawiania bloków energetycznych z powodów ekonomicznych.

Dodatkowo polskie elektrociepłownie, szczególnie te opalane węglem, muszą w przeciągu najbliższych dwóch lat dokonać inwestycji w instalacje odsiarczania, odazotowywania oraz usuwania pyłów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Dz. Urz. UE L 334/17 z 17.12.2010). Wznowienie systemu do 2018 r. ma między innymi pomóc przedsiębiorstwom wytwarzającym na dostosowanie się do limitów zawartych w ww. dyrektywie.

W trakcie funkcjonowania systemu zostaną oddane do użytku nowe bloki gazowo-parowe lub oparte na silnikach spalinowych np. w Stalowej Woli, Włocławku, Rzeszowie. Ze względu na brak systemu wsparcia dla wysokosprawnej kogeneracji w 2013 r. zostały zawieszony decyzje inwestycyjne, szczególnie w bloki gazowo-parowe. Wznowienie systemu na najbliższe lata, niewątpliwie może spowodować ożywienie na rynku inwestycyjnym w źródła gazowe. Ministerstwo Gospodarki zdaje sobie sprawę, iż w trakcie funkcjonowania systemu nie powstaną duże jednostki węglowe, na których budowę potrzeba około 4-5 lat. Jest to wynik nie tylko kształtu polskiego systemu wsparcia ale i równie polityki klimatycznej UE.

2. Jaki będzie wpływ nowych przepisów na poziom cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych ? O ile będą musiały wzrosnąć ceny tej energii, aby pokryć koszt funkcjonowania systemu ?

Wyliczenie dokładnego kosztu systemu wsparcia nie jest możliwe i będzie obarczone błędem wynikającym z przyjętych założeń, ponieważ prawa majątkowe z tytułu certyfikatów

są sprzedawane na giełdzie po cenach rynkowych. Również publikowana corocznie przez Prezesa URE jednostkowa opłata zastępcza zależy od aktualnej sytuacji na rynku energii elektrycznej. W Ministerstwie Gospodarki została przeprowadzona analiza, przy założeniu umiarkowanego wzrostu cen energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym i wartościach procentowych opłat jednostkowych zastępczych z 2013 r. Obliczony średni wzrost cen energii elektrycznej dla odbiorców końcowych z tytułu systemu wsparcia CHP wyniósłby wówczas około 0,014 zł/kWh.

3. Kto będzie głównym beneficjentem wprowadzonego systemu wsparcia ? Czy dodatkowe przychody spółek energetycznych z tego tytułu przyczynią się do rozwoju inwestycji w nowe instalacje CHP w Polsce ?

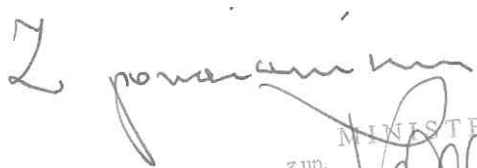
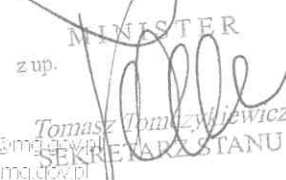
Głównym beneficjentem systemu wsparcia są przedsiębiorstwa wytwórcze. To one ponoszą koszty inwestycyjne, operacyjne i dla nich dedykowany jest system wsparcia CHP. Poza elektrociepłowniami, de facto wpływy z systemu wsparcia na podstawie art. 9a ust. 5 oraz art. 56 ust 2b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - *Prawo energetyczne* (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 t.j. ze zm.) uzyskuje również Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej – odpowiednio są to opłaty zastępcze i kary. Działania tego funduszu związane są między innymi ze wspieraniem inwestycji proekologicznych i proefektywnościowych.

4. Czy nowy system będzie różnicować wsparcie dla nowych instalacji CHP oraz dla instalacji już funkcjonujących w dniu jego wejścia w życie ?

System wsparcia jest skierowany do wszystkich elektrociepłowni wytwarzających energię elektryczną w wysokosprawnej kogeneracji bez podziału na jednostki nowe i już istniejące. Jedyne występujące zróżnicowanie wsparcia wynika z rodzaju spalanej paliwa oraz wielkości zainstalowanej mocy.

Jednocześnie chciałbym poinformować, iż w Ministerstwie Gospodarki rozpoczęły się konsultacje na temat zasadności oraz ewentualnego kształtu systemu wsparcia, który miałby funkcjonować w dłuższym horyzoncie czasowym, tak aby zapewnić stabilność przy podejmowaniu decyzji inwestycyjnych.

Wyrażam przekonanie, że powyższe wyjaśnienia stanowią wyczerpującą odpowiedź na postawione przez Pana Senatora pytania.

Z poważaniem

z up.

Tomasz Tomczyński
SEKRETARZ STANU